

# L'ESTAT CATALÀ

BARCELONA:  
5 MAIG DE 1918

SETMANARI DE INTRANSIGÈNCIA NACIONALISTA

Surt els diumenges

ANY I : NÚM .1  
10 cèntims

## Nostra salutació L'abraçada de llibertat

En aparèixer una abraçada estreta i franca per als germans de la pàtria nostra i per als homes qui fora d'ella combaten pels drets de les nacions.

Una abraçada per a tots els paladins de la Catalunya renaixenta.

Per a la premsa nostra. Per a la premsa catalana i la nacionalista sobretot, que activament laboren per tal de reconstruir sòlidament el casal nacional de la nostra Catalunya.

Per a les agrupacions catalanes; les culturals, les recreatives, les patriòtiques. Per aquest temple formidable que els dependents han bastit al culte de la pàtria. Per aquesta Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, l'eterna vetlladora dels alts drets de la llengua nostra. Per aquesta Associació Catalana de Beneficència, la de l'obra admirable de protegir els catalans perseguits per les oligarquies centralitzants. Per aquesta espiritual «Nostra Parla», la de la labor patriòtica d'agermanar els fills de les terres catalanes. Per aquesta Associació Catalana d'Estudiants, malgrat tot, que aspira a devenir, que és ja un ferm baluard del nacionalisme a l'Universitat. Per a les joventuts nacionalistes també, per a les joventuts nacionalistes sobretot, les organitzades i les qui no ho estan, que elles són sempre l'esperança més forta de les opreses nacions caigudes, que elles són les que senten l'amor més pura i més exaltada vers la pàtria i la seva llibertat.

Una abraçada també per als catalans de les terres germanes. Els de les daurades illes d'or, joganeres de l'esquerp Montserrat, els de la València fecunda, els del Rosselló encisador, els de la Ribagorça oblidada, els de la Sardenya d'ignorada catanallitat...

Per als catalans qui lluny de la pàtria nostra, a Amèrica i en altres terres d'emigració, laboren anònimament i fortament per la renacionalització de Catalunya.

I per aquests altres qui donen generosos llur noble sang en els camps de batalla, combatent garrits per la causa sublim dels drets de les nacions, llui-

tant per totes les llibertats contra totes les tiranies.

Una abraçada també per als pobles de l'Ibèria, la de la unificació maestra i perxó mateix domeny de la discòrdia... Per als germans de la dolça Galícia, els de l'armoniosa parla i per als de la ferrenya Euzkadi, els de la llengua milenària... I per a vosaltres, els de les terres totjust renaixentes de l'Aragó i l'Andalusia, feude encara del caciquisme fomentador de de l'odi a Catalunya... I per a tu també, Lusitània, la revoltosa, malaurada malgrat la teva sort de separar-te. I per a vosaltres, les altres nacions totes de l'ibèria, ignorantes encara de vostre existir i de la vostra mateixa personalitat malmesa.

Una abraçada per als pobles tots del món, opresos, qui lluiten braorosos per llur alliberament; que amb els trascendentals esdeveniments d'ara venen atancar-se al fi la llibertat tan anelada amb gegantines passes, vertiginosament potser i massa poc a poc encara.

Per a la Filàndia, ara de poc redimida; per a la Polònia, l'heròica; per a l'Irlanda, la forta; per a la Bohèmia, l'indestructible, per a la Lituània, la sofrerta; per a les terres totes del món irredemptes; per a la Bèlgica sublim, prou sublim perquè l'imperialisme afanyós de destrucció l'hagi enlairat amb el seu sacrifici a l'alta categoria de poble màrtir...

Una abraçada franca i coral i estreta als homes de la nostra Catalunya i als dels pobles tots de la terra qui donen la gran batalla de la llibertat contra l'idea d'imperi. Salut a la formidable croada redemptora qui braorosa elabora el triomf de la justícia internacional imperant en el món...

...Ara en aquesta croada vostra un estol de joves s'hi ajunta. — I en darvos l'agermanadora abraçada de llibertat, us demana un lloc en la lluita per l'idea més gran del segle. Un lloc en l'avençada nacionalista. Que sigui de perill i de glòria. Un lloc d'honor.

### Nostre criteri nacionalista

De nacionalistes a Catalunya n'hi han avui de moltes menes.

N'hi han que en són pel fet únic d'opinar que els únics sobirans dels destins de un poble són els seus fills.

N'hi han que en són per tradició; per la història, per la parla, pel dret, per les costums...

Els més en som per totes dues coses.

Els uns són separatistes.

Els altres són autonomistes.

N'hi han de partidaris de l'intervenció dels catalans en el governament de l'Estat.

Altres en són completament contraris.

Tantes y tan diferents modalitats del nacionalisme català estan mogudes d'una mateixa amor a Catalunya.

Perquè així és, tot nacionalista trobarà espai en aquestes columnes per a parlar del respectiu punt de obir, sense que la Redacció pugui compartir — per ara al menys, — els criteris exposats en articles firmats.

## BREVIARI

Aquest periòdic

PORTA aquest periòdic un títol que clarament concreta les aspiracions dels qui el fem.

«L'ESTAT CATALÀ» és tot un programa. Es el compendi, el breviari de nostres reivindicacions patriòtiques.

Cal, però, que definim ben bé el nostre nacionalisme.

Nosaltres proclamem que a cada nació li correspon un Estat independent. I afirmem que Catalunya es Nació.

Diem que per damunt de tots els vincles de raça, llengua, tradició, costums i història—elements determinatius del concepte de pàtria—hi ha l'imperatiu categòric de la voluntat del fills de aquesta pàtria.

Es, doncs, seguint la voluntat dels catalans com ha de ser resolta la qüestió nacionalista de Catalunya.

Avui per avui, sembla que aquesta voluntat és la de obtenir una integral autonomia.

Nosaltres acceptem aquesta aspiració com a programa mínim, no pas com una vindicació absoluta i definitiva del tort fet a nostra terra. I és que les reivindicacions nacionalistes de Catalunya no tenen altre límit que el de la completa sobirania que correspon al estats independents.

Així és doctrinàriament el nacionalisme català.

Catalunya, però, emmotllarà la seva actitud a l'actitud de l'Estat Espanyol.

JORDI

### Som apolitics

Creiem que dir les coses pel seu nom és poc polític, però així parlarem. I és que no ens interessa ésser-ne de polítics.

Ésser polític, d'aquesta política que vol fer viable un ideal amb mitjans més o menys escrupulosos, implica tenir precisament més o menys vergonya.

Es com guanyar unes eleccions fent votar als pobres morts. Cert que això pot fer triomfant una candidatura. Sinó que és tan possible topar amb un interventor que no vadi...

Les idees que van de cara a l'avenir, que són la civilització del món, per l'irrefutable força del seu contingut s'imposen. Si així són les nostres, per què hauríem d'enlletgir-les amb una actuació vergonyosa i indigna que podria retrassar llur triomf?

En aquest sentit som apolitics.

